

Autor: Patrick J. Buchanan

Nečekaná účast Demokratů v primárkách státu Iowa, dvojnásobně vyšší než účast GOP a masová podpora nezávislých Demokratům v jejich okrscích ukázal, že Iowa, nevyzpytatelný stát, ve kterém prezident Bush v roce 2004 zvítězil, je v roce 2008 pro Republikány definitivně ztracena.

Z jakého důvodu se Iowa od Republikánů odvrátila? Jak je možné, že Barrack Obama zvítězil téměř tolika hlasy, které dali Republikáni dohromady celkem?

Odpovědí je několik. První je Irák. Strany, které vedou národy do něčeho, co drtivá většina obyvatel shledává jako naprosto zbytečnou a nevyhratelnou válku, jsou dříve či později postaveny před osudové a z kontextu událostí nutně vyplývající souvislosti.

Na vlastní kůži to poznal Harry Truman, když byl v roce 1952 poražen Kefauverem v New Hampshiru. Lyndon Johnson v roce 1968 v souboji s McCarthym, který mu připravil zdrcující porážku ziskem 42% ve Wisconsinu. Johnson zůstal dole a kormidla se chopil Richard Nixon.

Dalším důvodem, proč GOP ztratila Iowa je to, že vytrvale a opakovaně není schopna rozpoznat a adekvátně reagovat na podrážděnost a pocit ztráty jistot a bezpečí americké střední třídy.

Mnozí republikáni jsou navíc příliš zahleděni do minulosti, do časů Ronalda Reagana. Reagan byl velký muž a skvělý prezident, ale naše doba je již od jeho vzdálena podobně, jako byla pro Eisenshowera v roce 1950 vzdálena dvacátá léta. Sentimentální vzhlížení se v minulosti zůstává, ale k aplikování toho, co bylo dobré, paradoxně nedochází.

Zatímco je GOP v opravdu velkém průšvih, z případné celkové porážky si překvapivě nikdo asi velkou hlavu nedělá. Demokraté nyní nevíteží proto, že by byli silnější, nebo schopnější, ale proto, že Republikáni působí vskutku nemocně a poraženě. Clintonová ani Obama nemají odpověď a řešení pro to, co Ameriku trápí a bolí. Oba dva, speciálně Obama, utíkají do mainstreamu.

„Já přinesu změnu“, prohlašuje spousta Demokratů. Ale jestliže je tato země vytrvale sužována ekonomickou krizí, narůstajícími nároky na sociální zabezpečení, lékařskou péči, kdy nekryté dluhy vesele nabíhají do bilionů dolarů, není šílenství padesáti milionům lidí, polovině z toho imigrantů, legálních i ilegálních, slibovat státem dotovaný program zdravotní péče?

Kdo to všechno bude platit, až Spojené státy stanou tváří v tvář ekonomickému bankrotu, když už dnes je patrné, jak naše ekonomika pomalu, ale jistě klesá ke dnu? Dnes jsou americké společnosti zdaňovány taxou bezmála 40% a mnoho úspěšných Američanů vytrvale platí ze svého příjmu náklady místních, státních a federálních úřadů.

Přemýšlel někdo o tom, jakou má Demokratická strana odpověď na imigrační krizi, svírající všechna velká americká města? Jistě, je to amnestie pro ilegály, ona „cesta k občanství“. Jejich laskavost postupně posouvá naši zemi do zcela jiných dimenzí, než jakou jsme znali. Imigrační vlna v příštích několika desítek let změní Ameriku k nepoznání.

Položil si někdo otázku, že lidé by stáli o menší, ale o to účinnější a schopnější aparát? Napadlo někoho, že strana, která je závislá na učitelských uniích a NEA (Národní vzdělávací asociace) může napravit sociální důsledky hurikánu Katrina v hlavním městě amerického vzdělávání? Nebyli to náhodou Demokráté, kdo během hurikánu běžel do New Orleans a celou dobu tam zůstával? Lidé si přejí nějakou změnu a tu pro ně Demokráté představují.

Ať tak nebo tak, Republikánská strana, pokud ještě dovede stát za tím, čemu vždy věřila a dovede-li se očistit od dvou významných bludů, neokonzervatismu v zahraniční politice a ideologie deníku Wall Street Journal v obchodu, hospodářství a imigrační politice, dobyla by svou ztracenou úctu.

Mnoho Američanů stále věří v tradiční hodnoty, odmítá homosexuální manželské svazky a ničení kultury Hollywoodskými pseudo-hodnotami. Mnoho Američanů věří v to, že je stále lepší nedělat nic, než se angažovat ve válkách, konfliktech a problémech, jejichž pozadí není naší věcí.

Konzervativci nikdy nečekali, že se Spojené státy stanou zemí budující národy v cizině, protože by je nikdy nenapadlo snažit se budovat národ doma. Národy vznikají spontánně. Povstanou z vlastní půdy, historie, kultury, víry a tradic.

Republikáni věří v konzervativní soudce a striktně-konstruktivistické soudnictví, reprezentované Antoninem Scaliou, který neseписuje zákony, ale interpretuje zákony tak, jak jsme je napsali my, skrze své zvolené zástupce. Demokráté to vědí. Tím nám alespoň nehrozí další Ruth Bader Ginsburgs (levicově a feministicky orientovaná členka Supreme Court – pozn. KK).

Co dokonale odcizilo Ameriku je Bushova bojovnost a tvrdohlavost a jeho osobní cesta bezbřehého volného obchodu, upouštějící ze zřetele obranu vlastních hranic, důsledkem čehož je to, že kdokoli chce naši zemi chránit, hájit a bránit, bývá označován za „bigotně smýšlejícího.“ Strana velikána Reagana ztrácí vlastní zemi, protože dávno na reaganovských pozicích nestojí.

Převzato ze stránek Chronicles magazine.